

hým k vymožení jeho pohledávky 4.500 Kč s přísl., vydáním příslušné částky ze shora uvedeného vkladního listu, jakož i z vkladní knížky Ž-ské banky, fol. 207862, znějící na vklad 18.991 Kč. P o z ů s t a - l o s t n í s o u d zamítl uvedené návrhy vymáhajících věřitelů v podstatě proto, že k návrhu Petra K. bylo pro jeho pohledávku 67.800 Kč s přísl. za projednání pozůstalosti po Anežce W. povoleno oddělení pozůstalostního jmění, záležejícího mimo jiné i z uvedeného vkladního listu Městské spořitelny p-ské a z vkladní knížky Ž. banky, od jmění přihlášeného zákonného dědice Bohumila N., že se tudíž uspokojení vymáhajících věřitelů Stanislava N. a Aloise V. z tohoto odděleného jmění pozůstalostního může státi jen za souhlasu věřitele Petra K. R e k u r s n í s o u d uložil pozůstalostnímu soudu, aby po právní moci zrušujícího usnesení dále jednal o uvedených návrzích.

N e j v y š š í s o u d zrušil z podnětu dovolacího rekursu Petra K. usnesení nižších soudů jako zmatečná a odmítl návrhy dotčených vymáhajících věřitelů.

D ů v o d y:

V souzené věci jest pozůstalostní soud jednak soudem podle § 1425 obč. zák., jednak poddlužníkem v exekučním řízení, na němž žádá vydání deposita do výše 24.000 Kč berní úřad v K., co do vkladního listu Městské spořitelny p-ské, fol. 88393, znějícího na vklad 90.000 Kč, Stanislav N., co do celého deposita Alois V. a kromě toho byl celý deposit exekučně zabaven pro pohledávku Aloise V. v částce 4.500 Kč s přísl. a Stanislava N. pro pohledávku 60.000 Kč s přísl. Z toho je zřejmé, že prvý soud nemůže jako nesporný soud rozhodovati o uvedených sporných nárocích, a že jest již z úřední moci povinen postoupiti depositum exekučnímu soudu (čl. XVIII uvoz. zák. k j. n. § 44 j. n. a §§ 51, 307 a 329 ex. ř., srov. též rozh. č. 6702 Sb. n. s.). Na prvním soudě bude, aby zároveň s postoupením deposita exekučnímu soudu oznámil, že bylo v příčině tohoto jmění patřícího do pozůstalosti po Anežce W. povoleno oddělení jmění (separatio bonorum) podle § 812 obč. zák. Petru K. pro jeho pohledávku 67.000 Kč s přísl. Ježto prvý soud jednal o návrhu Stanislava N. a Aloise V. na rozdělení deposita, překročil meze své působnosti jako nesporný soud a byla napadená usnesení obou nižších soudů zrušena jako zmatečná (§§ 41, odst. 2, písm. d), 43, odst. 2, zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.).

Čís. 16616.

K žalobě, již se kupitel nemovitosti domáhá vydání a podepsání listiny, podle níž by mohl pro sebe vložit do pozemkové knihy vlastnické právo k nemovitosti, kterou mu zůstavitel prodal a odevzdal do

skutečné držby, jest pasivně oprávněn pouze ten z bezvýmínečně přihlášených dědiců, jemuž byla nemovitost odevzdací listinou odevzdána, nikoliv i ostatní bezvýmínečně přihlášení dědici.

(Rezh. ze dne 7. ledna 1938, R I 1528/37.)

Tvrdě, že mu zemřelý Karel S. roku 1919 prodal a do skutečné držby odevzdal pozemky, zapsané ve vložce č. 288 ve F. H., že však ke knihovnímu odevzdání nedošlo, domáhá se žalobce na žalovaných 1. Josefu S., 2. Anežce B., 3. Kateřině Sch., 4. Terezii L. a 5. Veronice P., kteří se přihlásili bezvýmínečně jako dědici k pozůstalosti po zemřelém Karlu S., aby byli uznáni povinnými vydati a podepsati mu listinu, podle níž by si mohl vložiti vlastnické právo k dotčeným pozemkům do pozemkové knihy. Proti žalobě namítly žalované pod 2. až 5. nedostatek pasivního oprávnění k žalobě, ježto podle dědické dohody byla odevzdací listinou, vydanou pozůstalostním soudem, uvedená pozůstalost se všemi právy a závazky odevzdána jen prvému žalovanému Josefu S. Soud první stolice uznal podle žaloby pokud se týkala Josefa S., kdežto stran ostatních žalovaných zamítl žalobu. Odvolací soud na odvolání žalobce co do zamítající části rozsudku prvního soudu uložil soudu první stolice, aby po právní moci zrušujícího usnesení dále o věci jednal a znovu rozhodl.

Nejvyšší soud k rekursu žalovaných 2. až 5. zrušil usnesení odvolacího soudu a uložil mu, aby znovu o žalobcově odvolání rozhodl.

Důvody:

Prvý soud zamítl žalobu proti žalovaným Anežce B., Kateřině Sch., Terezii L. a Veronice P. pro nedostatek pasivní legitimace, poněvadž v pozůstalostním řízení po Karlu S-ovi byla již vydána odevzdací listina, podle níž obdržel dotčené pozemky jen první žalovaný Josef S., a že tedy jen on jest podle § 821 obč. zák. k souzenému sporu pasivně oprávněn. Odvolací soud zrušil na odvolání žalobcovo tento rozsudek proto, že se všichni žalovaní přihlásili k pozůstalosti po Karlu S. bez dobrodiní soupisu, že jsou proto podle § 820 obč. zák. zavázáni věřitelům pozůstalostním solidárně a že sporné nemovitosti jsou dosud knihovně zapsány na zůstavitele Karla S., nebyvše ještě převedeny na žalovaného Josefa S. Jest ovšem pravda, že podle § 820 obč. zák. spoludědici, kteří nastoupili ve společné dědictví bez dobrodiní soupisu, ručí věřitelům pozůstalostním i po odevzdání solidárně, avšak v souzeném sporu jest rozhodujícím žalobní žádání, které zní na vydání a podepsání vkladu schopné listiny, podle níž by bylo možno vložiti pro žalobce práva vlastnické ke sporným nemovitostem. Takovou vkladu schopnou listinu může žalobci vydati jedině žalovaný Josef S., neboť jedině on může na základě vydané odevzdací listiny okresního soudu v H. ze dne 22. května 1936, č. j. D 17/36-15, nakládati s pozemky těmi jako vlastník a opatřiti žalobci knihovní vlastnictví (§ 1047 obč.

zák.), i když mu dosud nebyly ještě knihovně připsány. Ostatní žalovaní vkladu schopnou listinu žalobci vystaviti a podepsati nemohou, ježto nad spornými pozemky nemají žádné disposiční moci, a o jiné ručení podle obsahu v souzeném sporu nejde.

Čís. 16617.

K vymožení nároku na převzetí koupeného zboží kupitelem nelze vésti exekuci podle § 354 ex. ř.

(Rozh. ze dne 7. ledna 1938, R I 1569/37.)

Vymáhající věřitelka navrhla, aby jí byla podle smíru okresního soudu v N. ze dne 5. října 1936, č. j. C 197/36-2 povolena exekuce ve smyslu § 354 ex. ř. k vymožení závazku povinné Isabely S., aby od vymáhající věřitelky převzala koupené zboží do osmi dnů a zaplatila kupní cenu, a to tak, že povinná nahradí poštovné a náklady balení. Exekuční soud vyhověl návrhu a uložil povinné podle návrhu vymáhající věřitelky peněžitou pokutu 3.000 Kč pro chudinský fond města N. nebo vazbu čtrnácti dnů. Rekursní soud zamítl exekuční návrh.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Nárok na převzetí koupeného zboží není nárokem, k jehož vymožení by bylo možno vésti exekuci podle § 354 ex. ř. § 354, odst. 1, ex. ř. předpokládá nárok na čin, který nemůže býti vykonán jinou osobou než dlužníkem a jehož výkon zároveň závisí výhradně na dlužníkově vůli. V souzeném případě však odeslání zboží se má díti podle svrhu uvedeného smíru vymáhající věřitelkou, ovšem po zaplacení kupní ceny. Ježto předpokladem přijetí zboží jest jeho odeslání a to nezávisí výhradně na vůli povinné, nelze tu užiti § 354 ex. ř. nehledíc na to, že převzetí zboží není vůbec činem nezastupitelným, protože obchodní zákon v čl. 343, odst. 2, přesně předpisuje, jak se má a může zachovati prodávající, je-li kupující v prodlení s převzetím prodaného mu zboží.

Čís. 16618.

K výkladu stanov stavebního a bytového družstva.

Vzepřel-li se člen bytového družstva zvýšení nájemného, jehož oprávněnost je sporná a vyhradil-li rozřešení této otázky pořadu práva, nelze v tom spatřovati neplnění stanovami uložených povinností členských a není důvodem k vyloučení člena, třebaže podle stanov může valná hromada vyloučiti člena, neplní-li dotčené povinnosti, ani důvodem k výpovědi nájemní smlouvy.